

[Undervisningsministeren.]

lerne søger at samle det Oplysningsarbejde saavel for Børn som for unge, som vi alle er enige om er ønskeligt.

Jeg synes ikke, det ærede Medlem Hr. Kristen Amby kan fastholde det Standpunkt, at Biskoppen fremdeles, har den Stilling, at han kan tage ud til Skolerne paa Tilsyn ligesom efter den gamle Ordning. Biskoppens Stilling i Sønderjylland og Biskoppens Stilling i det øvrige Land efter Tilsynsloven kan ikke sammenlignes. Det er positivt fastsat, at Biskoppen i Sønderjylland skal gøre sig bekendt med Religionsundervisningens Standpunkt i sit Stift, og i Tilsynsloven er det fastsat, hvordan Tilsynet skal være med Kristendomsundervisningen i Skolen, og deri er det positivt fastsat at ophæve de Bestemmelser, hvorefter Biskoppen tidligere havde Ret til at føre Tilsyn i Skolen efter Anordningen af 1814, paa Grundlag af hvilken Biskoppens Stilling var bygget. Naar man i en Lov har fastsat bestemte Regler for, hvem der har Tilsynet — i dette Tilfælde Sognepræsten — og samtidig fastslaaet, at de hidtil gældende Tilsynsregler er ophævet, aabner det ikke Muligheder for, at Biskoppens Stilling fremdeles er den samme — hvad det ærede Medlem mener.

Jeg har endnu kun en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen. Jeg skal ikke forlænge Diskussionen om, hvem der har været mest ivrig til at støtte de private Skoler. Jeg skal kun fastslaa den Kendsgerning, at Loven er gennemført under et radikalt Ministerium, og at den ikke er ændret i nogen af de Perioder, hvor Venstre og Konservative havde Flertal — at der kan anføres en Del Grunde for, at den ikke er ændret, er en Ting for sig. Men havde der været megen Interesse for at forbedre disse Skolers Stilling, havde der, som sagt, ogsaa været Mulighed derfor, men det har nu ikke saa forfærdelig megen Interesse mere.

Dette Lovforslags Gennemførelse skaber ikke, som det ærede Medlem Hr. Gregersen gav Udtryk for, den Skolelov, som jeg helt og fuldt ønsker. Jeg har aldrig tænkt mig Muligheden af, at jeg eller nogen anden helt kunde bestemme, hvordan en Skolelov her i Landet skulde være. Det maa i et demokratisk Land foregaa paa den Maade, i dette Spørgsmaal som i alle andre, at man maa lade Flertallet raade, idet man søger at skaffe den størst mulige Tilslutning til de forskellige Spørgsmaal. Skolefrihed har aldrig betydet, at et Mindretal i Landet skulde bestemme, hvordan Skolen skulde

være, Skolefrihed bestaar i, at Flertallet bestemmer, hvordan den offentlige Skole skal være, medens Mindretallets Ret er sikret gennem Grundlovens Bestemmelser om, at Folk, som ikke mener, at den tilstedeværende Skole er tilfredsstillende for deres Børn, kan søge disse Børn undervist paa anden Maade. Saaledes maa det efter al Sandsynlighed ogsaa blive i Fremtiden. Jeg gaar ud fra, at de Bestemmelser, der her er fastsat, vil skabe en Folkeskole saa rummelig og frisindet, at den Linie, der hidtil er fulgt, stadig kan fortsættes, ja, har bedre Betingelser for at fortsættes efter den nye Lov end efter den gamle.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Den højtærede Undervisningsminister sagde, at Mindretallets Ret er sikret ifølge Grundlovens Bestemmelse om, at hvis man er utilfreds med den offentlige Skole, kan man sætte sine Børn i en privat Skole. Det er ganske rigtigt, højtærede Minister! Men hvis der saa fra det offentlige lægges økonomiske Vanskeligheder i Vejen, saa beskæres denne Ret ganske betydeligt. Jeg maa igen rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Hvorfor anser Ministeren det for umuligt for Øjeblikket at gennemføre yderligere Tilskud til den private Skole? Af finansielle Grunde kan det ikke være. Da den højtærede Minister gentog sin Paastand om, at Udgifterne til Lærere sikkert ikke vilde blive større, maa jeg spørge endnu en Gang, om den højtærede Minister anser de af Undervisningsminister Borgbjerg foretagne Beregninger over Udgifter til Lærertilslutninger, som blev tilstillet Udvalget den 7. December 1934, for urigtige.

Da den højtærede Finansminister er til Stede, vil jeg rette et Spørgsmaal til ham. Hvorledes vil den højtærede Finansminister forklare, at Statens Udgifter til Folkeskoleloven i de Beregninger for 1938—39, som er tilsendt Finansudvalget, er opført med 1 200 000 Kr.? Da denne Lov begrænser dem til 900 000 Kr., er det af Interesse at faa at vide, paa hvilken Maade Finansministeren er kommet til det nævnte Tal.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har en Gang tidligere nævnt den Redegørelse, som af Finansministeren er forelagt Finansudvalget om Udgifterne i